

ПРИМОРКИЊА

Традиционална паштровска песма

Музичка обрада: М. Пајовић

1. При-мор-ки - ња ко - ња ја-ше, При-мор - ки - ња ко - ња ја-ше
 2. Сре - бр - ном се ђор-дом па-ше, сре - бр - ном се ђор-дом па-ше.
 3. На бу - нар се над - зи - ра-ше, на бу - нар се над - зи - ра-ше.
 4. Са - ма со - бом го - во - ра-ше, са - ма со - бом го - во - ра-ше:

3 „Фа-ла Те-би, Ви-шњи Бо-же, што без Те-бе бит'не мо-же.

6 ди-вна 'л ти сам и ру-ме-на, још да су ми цр - не о - чи,

8 три бих гра-да пре-ма-ми-ла, три бих гра-да пре-ма-ми-ла.” Ој! _____

11 5. У - хва - ти - ше При-мор - ки - њу, у - хва - ти - ше При-мор - ки - њу.
 6. Мје - ри - ше јој ма - чем ко - су, мје - ри - ше јој ма - чем ко - су.
 7. Кад ли ко - са до - ста ду - жа, кад ли ко - са до - ста ду - жа.
 8. А од ма - ча ју - нач - ко - га, па је би - ла бе - гу љу - ба.

13 Ој! _____

Приморкиња коња јаше,
 Сребрном се ђордом јаше.
 На бунар се надзираше.
 Сама собом јовораше:
 „Фала Теби, Вишњи Боже,
 Што без Тебе, бити' не може.
 Дивна ли сам и румена,
 Још да су ми црне очи,
 Три бих града јремамила.“

*
 Ухвајише Приморкињу,
 Мјерише јој мачем косу,
 Кад ли коса доспа дужа
 А од мача јуначкога,
 Па је била беју љуба.